

Cal Baró

Vilobí del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Bosc de Can Carbó
Emplaçament Des de Can Carbó, seguir el camí que mena a Vilovigyps S.A.

Coordenades:

Latitud: 41.38194
Longitud: 1.65387
UTM Est (X): 387443
UTM Nord (Y): 4582032

Classificació

Número de fitxa 08304 - 81
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle s.XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: El fet de romandre deshabitada, accelera de forma agravant la seva degradació.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 013A00008
Fitxes associades:
[Bosc de Cal Carbó](#)
[Font d'en Baró](#)
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dc., 28/01/2004 - 01:00

Descripció

Edifici de planta quadrangular cobert a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana. Construït en parament irregular, amb les cantonades i obertures reforçades amb carreus ben treballats. L'edifici es troba arrebossat en ciment sense pintar, i resulta impossible apreciar els reforços de les cantonades, ni els carreus i dovelles de finestres i portes. Consta de planta baixa, primer pis i golfes. L'edifici s'ha aixecat directament sobre la roca que aflora en algunes parts com la façana principal i part de l'espai que la precedeix. La casa es troba construïda aprofitant el pendent de la muntanya (Bosc i turó de Cal Baró), la qual cosa fa que s'hagi hagut d'aterrassar la superfície, construint un marge atalussat reforçat amb contraforts exteriors just al davant de la façana principal, que fa les funcions de mur protector creant un pati interior davant de la casa, i alhora permet adequar el terreny amb una rampa per facilitar l'accés a la casa.

Observacions:

(Cont. Descripció): D'aquesta forma la porta d'accés a l'edifici es troba en aquest mur davanter de la casa. Es tracta d'una porta arquitrabada coberta amb un teuladet fet amb grans teules a doble vessant i que es troba oberta al cantó de llevant d'aquest mur davanter. La porta dona accés a una rampa que ascendeix fins a la porta principal de l'edifici. Aquest mur de tancament també crea un espai just davant de la façana principal que en altres èpoques es suposa devia estar aplanat i ben cuidat en forma de pati o terrassa interior. Actualment gran part de la terra ha marxat deixant un espai irregular ple de runes. Destaca la presència de dos grans contraforts a l'exterior que el consoliden. La construcció, a l'igual que la casa és feta amb parament irregular i arrebossada posteriorment amb ciment. La façana principal de l'edifici es troba orientada a migdia i s'obre amb un gran portal adovellat de mig punt, que resulta impossible apreciar degut a l'arrebossat que el cobreix. L'interior del portal ha estat omplert amb una porta de vidre enreixada que ha estat col·locada recentment. Dues finestres quadrangulars, una per banda, completen les obertures de la planta baixa. Al primer pis s'obren tres finestres també quadrangulars sense cap mena de decoració arquitectònica. De la façana principal destaca l'asimetria espacial, fruit segurament de posteriors reformes arquitectòniques, d'aquesta manera sembla que en un moment de reformes es va afegir un cos rectangular que es va al llarg de la façana de llevant de la casa i seguint la mateixa línia de la façana principal. Aquest cos és una mica més baix que la resta de l'edifici, la qual cosa va obligar a trencar la inclinació de la teulada i a fer un esglaó per poder continuar la teulada una mica més a baix. Aquesta característica fa que es tingui la impressió de que la façana no es del tot perpendicular al carener i es més gran d'una banda que de l'altra. Aquest cos afegit a la façana de llevant ha estat pintat a la seva façana exterior de llevant en color blanc. La façana de ponent es troba molt malmesa, amb l'arrebossat caigut. Destaca la manca d'obertures a la planta baixa, que segurament va ser tapiades, i l'existència de tres finestres molt irregulars al primer pis. La construcció d'una xemeneia en una de les habitacions va fer que es foradés la façana i restin mostres d'un possible tub que ascendia fent les funcions de tir. A la cantonada N-O s'han adossat alguns coberts que avui dia es troben molt malmesos i en ruïnes. Interiorment, malgrat haver patit moltes reformes i la construcció de molts envans que han subdividit l'espai original, la casa conserva alguns elements arquitectònics originals d'interès. És el cas del sostre de la planta baixa, decorat amb plaques de guix col·locades entre l'embigat original del pis que també ha estat enguixat. Aquestes plaques han estat decorades amb motius vegetals i figurats molt diversos. També destaca l'existència d'una porta de separació entre el rebedor i una de les habitacions a la planta baixa que ha estat decorada amb un arc conopial fet amb guix i rematat a la part superior amb un modilló de forma trapezoidal de gran tamany. Hi cap la possibilitat de que just al davant s'escaigués una altra porta de similars característiques que ara ja no es conservi degut al canvi de la distribució interna. L'ascensió de la planta baixa al primer pis es realitza a través d'una escala que resulta quasi bé de cargol i que s'adossa a la paret. Al primer pis, destaca l'existència d'un gerrer obert en una de les parets de la sala principal i

que es troba coronat també per un arc de tipus conopial excavat dins el mur de la paret. Tot el conjunt s'ha arrebossat en guix.

Història

A la façana nord es conserva una llosa amb la data de 1703. Aquesta data podria ser considerada com a data originària de la masia. Malgrat tot, la primera referència documental apareix l'any 1729 a la relació del delme que les cases de Vilobí pagaven a la Pia Almoïna. La casa apareix anomenada com a Casa Baró de la Guixera. Sense dubte la proximitat als jaciments i la possible explotació que d'aquestes es feia, fa que des dels seus orígens quedi relacionada (LLORAC,1990: 53) . Segurament a finals del segle XIX la casa queda lligada a la del mas Carbó, de tal manera que les dues finques van ser unificades.El mas Baró va quedar convertit en una masoveria del mas Carbó. Aquest fet va fer que la casa s'anés degradant cada vegada més. És molt possible que la casa que actualment es conserva sigui la casa originària de can Baró, i per les característiques arquitectòniques visibles és possible que no hagi patit gaires reformes estructurals. Durant els anys cinquanta i seixanta del segle XX, la casa es va convertir en residència dels parcers que cultivaven les finques de Can Carbó i Can Baró, per tant, la distribució interna es va modificar tendint a afegir envans a fi d'augmentar les habitacions i separacions internes. A mitjans dels anys setanta va ser abandonada. A principis dels anys noranta va ser adquirida juntament amb la finca de Can Carbó pels actuals propietaris de Vinyedos del Penedés. Malgrat tot la casa resta abandonada.

Bibliografia

- AA.DD. (1986) L'alt Penedés. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura pp.248-251.
- CATÀLEG DE MONUMENTS I CONJUNTS HISTÒRICO-ARTÍSTICS DE CATALUNYA. (1990). Vilobí del Penedés. Generalitat de Catalunya. Servei del Patrimoni Arquitectònic. Barcelona.
- GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA. Vilobí del Penedés. Tom 15. p.533.
- IGLÉSIES I FORT J. (1988) Estudi de les xifres de població de l'Alt Penedès en el curs de sis segles (1358-1975). Institut d'Estudis Penedesencs. Vilafranca
- LLORAC I SANTÍS S. (1991) Vilobí del Penedés. Passat i present. Ajuntament de Vilobí del Penedés.
- PLA DE CATALOGACIÓ I INTERPRETACIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL DE L'ALT FOIX. (2002) Vilobí del Penedés. Transversal Produccions Culturals.
- RIUS MORGADES J. (1987) La Comarca de l'Alt-Penedès. Vilafranca

